

S rozechvěním a pokorou listuji tlustou kronikou a vzdávám hold a dík té dlouhé řadě bechyňských občanů, kteří tvořili celou tu historii souboru svoji nezměrnou láskou k ochotnickému divadlu.

Divadlo vždy mělo, má a bude mít své zvláštní, nezastupitelné místo v lidské společnosti. Je v každém okamžiku nejpřímější projekcí postoje člověka k totalitě, je přímým odrazem společenské struktury a výrazem etických hodnot doby.

Amatérské divadlo zaujímá neobyčejně důležité místo v neustálém procesu utváření nových mezilidských vztahů, v kvalitativním růstu kulturního vědomí i uměleckých postojů v naší nové, demokratické společnosti.

Každý amatérský soubor je společenství lidí, které poji stejný cíl - prostřednictvím divadla vést dialog se svými současníky o problémech života a světa. Divadlo umí i odvážně a nekompromisně bojovat, což náš soubor v nedávné minulosti, proti vůli mocných, mnohokrát prokázal. Dnes musí vychovávat k demokratické shodě, soudržnosti, upřímnosti a čistotě řeči.

Umění, i amatérské, vyžaduje vnitřní mravnost a cit - jinak je jen dráždivým uspávadlem a pastvou pro oči. Duch jeho však chybí. Dnes je třeba rozšiřovat účinnost divadelního umění. Mění se doba, mění se životní styl, mění se i divadlo.

Co přát našemu divadlu na další cestu?

Radostné chvíle v divadle bez ponižujících cenzur, jaké soubor zažil za c. k. mocnářství, nacistické okupace i zaslepené komunistické nadvlády.

Všechny naše činy ať vede nejen rozum, ale i srdce.

Naplníme Tylovo „Všechny naše kroky musí vésti láska k národu a jeho štěstí“.

NIKDO, kdo byl NĚKÝM, nevěřil.

KAŽDÝ, kdo byl NĚKÝM, pochyboval.

MY NIKDOVÉ, kteří jsme VŠEMI, věříme.

MY VŠICHNI, kteří jsme KAŽDÝM, nepochybujeme.

Pozdrav všem hercům a věrným divákům
současný principál
Milan Dvořák

